

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!" "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! הללויה!!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש לעילוי נשמתה הטהורה של האשה הצדיקה שהיתה מפיצה את העלון בעיר הקודש צפת, והזככה בייסורים קשים ומרים מרת **סמדר שמחה** בת רות ע"ה
יהי רצון שתעמוד בתפילה לפני כיסא הכבוד על בניה היקרים ובראשם בנה האהוב וראש וראשון לכל דבר שבקדושה ידד נפשי **דוד מור הי"ו**.
שיתן להם ה' כוח ובריאות איתנה וינחם אותם מאבלם ויזכו לחיים טובים ומאושרים אמן.
מוקירכם ואוהבכם מאוד
משה יזדי.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,054

אדהבת לישר אהל

**תיקון לאדם
שהתאבד בעמוד 4**

לקח פרשת "תצוה" תשפ"ב.

השאיפה ללימוד תורתנו הקדושה – עד כמה?

זכתה להינשא לתלמיד חכם. כשביקשתי להרגיעה והבנתי את סיבת בכייתה, לא נותר לי אלא להצטרף ולבכות איתה".
אמר לו **רבי יוסי**: "אם כל כך מצער וכואב לכם הדבר, מדוע אינכם מציעים לו להתגרש?"
לפתע יצא החתן מחדרו והתיישב לפני **רבי חייא ורבי יוסי**. התבונן בו **רבי יוסי** ואמר: "אני רואה **אור תורה** גדול מאיר בנשמתו של הבחור הזה ובקרוב מאד יתגלה האור הזה בעולם".
חיך החתן בבושת פנים ואמר: "רבותי! אשאל אתכם שאלה: ידוע **שְׁאֵלִיהוּא** היה ממשפחת **רם** ושם אביו **ברכאל הבוזי**. כמו כן **יחזקאל הנביא** היה בן **בוזי הכהן**. שאלת השאלה: מדוע היה שם משפחתם גם **רם** וגם **בוזי**? **רבי חייא ורבי יוסי** לא ידעו לענות. הרכין החתן את ראשו וענה בענווה גדולה: "הוא נקרא **בוזי** מפני שהיה מבזה את עצמו ולא פוצה את פיו בפני מי שגדול ממנו. לכן הוא זכה שזרעו יהיו נביאים. אנשי הדור שהכירו במעלתו כינוהו בשם **בוזי** ואת שם משפחתו **רם**, כרוצים לומר: **רם ועליון הוא על כולם**".
תוך כדי התפעלותם של **רבי חייא ורבי יוסי** על החידוש הגדול ששמעו זה עתה, הוסיף החתן ואמר: "אני בנו של **רב ספרא**. אבא שלי נפטר לפני לידתי. לא זכיתי לראותו. כשהגעתי לכאן הבנתי שכל תושבי העיר גדולים בתורה. כיון שחששתי לדבר בפני גדולים ממני, קיבלתי על עצמי ביום חתונתי שבמשך חודשיים לא אדבר דברי תורה בפני אף אדם. היום הסתיימו החודשיים וברצוני לומר לכם חידושים נוספים על הפסוק: "**כי נר מצוה ותורה אור**". כאן אמר החתן חמישה דפים של חידושים נשגבים המובאים בזוהר הקדוש.
לאחר מכן המשיך החתן ואמר: "כיון שהבנתי שחמי היקר ובתו אינם שמחים בי, לכן ישנתי עד עכשיו בחדר נפרד כדי לא לפגוע בכבודה חלילה". כשנוכחו הכלה ואביה לראות את גדולתו בתורה, פרצו הם בבכי גדול של **אושר**. גם **רבי חייא ורבי יוסי** התרגשו מאוד והצטרפו לבכי השמח שלהם. תוך כדי שמרבים הם לנשק את החתן על ראשו. תוך כדי בכי אמר **רבי יוסי**: "אשרינו שזכינו לשמוע ממך חידושים נפלאים שלא שמענו מעולם".
כיון שהאיר השחר, אמר **רבי יוסי**: "עכשיו שמחת הכלה ואביה מושלמת. היום נעשה את שמחת החתונה. יום שמחה הוא היום הזה. לא נצא מכאן עד שנשמח יחד איתכם את שמחת החתונה. זו היא שמחה שהקדוש ברוך הוא רוצה בה".
נטלו את אשתו וברכו אותה בכמה ברכות, ביקשו מאביה שיכין מקום גדול לשמחה. אספו את כל אנשי העיר לאותה שמחה, וקראו לה "**כלה**". (יש עניין בכל שבעת ימי החופה לקרוא לכלה בשם **כלה** ולא בשם הפרט) ושמוחו עמהם כל אותו יום.
למחרת יצאו **רבי חייא ורבי יוסי** לדרכם. כשהגיעו לביתו של **רבי שמעון בר יוחאי**, הם סיפרו לו את כל אשר קרה איתם.
אמר להם **רבי שמעון בר יוחאי**: "אשריכם ואשרי חלקי! אני נזכר שיום אחד הלכתי בדרך עם **רב ספרא**, אביו של החתן, וכשנפרדנו בירכתי אותו שיזכה לבן גדול בתורה. חבל מאד שלא הדגשתי בברכתי שיזכה לראותו. אשריכם בני היקרים שעליכם אומר הכתוב: "**וכל בניך לימודי ה'**" [פרשת תצוה].
וה' יזכנו שלימוד ועריבות תורתנו הקדושה לא תמוש מפניו ומפי זרעו וזרע זרעו עד עולם ובמהירה ידון ראו ענינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו ובבניין בית מקדשינו ותפארתינו אמן.
בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

על הפסוק בפרשתנו: "**ויקחו אליך שָׁמֶן זֵית זָךְ פְּתִית לְמֵאֹר**" כתב **אור החיים הקדוש** זיע"א: "ארבע גלויות גלו עם ישראל. לאחר הגלות הראשונה זכו ונגאלו בזכות **אברהם אבינו** ע"ה. לאחר הגלות השנייה זכו ונגאלו בזכות **יצחק אבינו** ע"ה. לאחר הגלות השלישית זכו ונגאלו בזכות **יעקב אבינו** ע"ה. עתה נמצאים אנו בגלות הרביעית וגאולתנו תלויה ב**משה רבינו** ע"ה. ומוסיף הוא ואומר: לכן ארוכה היא מאד הגלות הזאת. כי כל עוד שעם ישראל אינם עוסקים בתורה ובמצוות, **משה רבינו** לא מסכים לגאול עם הבטלנים מהתורה".
בזוהר הקדוש פרשת תרומה, מובא מעשה מדהים שהתרחש עם תלמידיו של **רבי שמעון בר יוחאי**.
ראיתי לנכון להעתיקו בתרגום חופשי מארמית לעברית.
רבי חייא ורבי יוסי התארחו בביתו של אדם מכניס אורחים. לאחר שאכלו ארוחת ערב, עלו על יצועם לישון.
כדרכם בקודש התעוררו **רבי חייא ורבי יוסי** משנתם בחצות הלילה כדי ללמוד תורה. תוך כדי שחיפשו הם נר כדי להדליקו וללמוד לאורו, הבחינה בתו של המארח בחיפושיהם ומיד הזדרזה להדליק את הנר. לאחר מכן לא חזרה לישון אלא עמדה אחריהם בפנינת החדר כדי לנסות ולשמוע דברי תורה.
רבי יוסי פתח בפסוק: "**כי נר מצוה ותורה אור**" [משלי ח:כג]. ואמר: "כל מי שמשתדל לקיים **מצווה** הרי הוא מדליק לעצמו **נר** שיאיר לפניו בצאתו מהעולם הזה לעולם הבא. גדולה זכותו של הלומד **תורה** יותר מהמקיים מצווה ולכן בלימוד התורה, זוכה אדם **לאור גדול** שיאיר לפניו בצאתו מהעולם הזה".
המשיך **רבי יוסי** לדרוש את הפסוק הנ"ל בכמה אופנים ולפתח הבחין הוא בבתו של המארח שעומדת בפנינת החדר ומאזינה לדבריהם, והחליט לומר דבר תורה לכבודה ולכן המשיך ואמר: "הדלקת נרות של שבת קודש הרי הן '**נר מצוה**'. בנות ישראל היקרות זוכות להדליק נר זה בכל ערב שבת וכיון שפטורות הן מלימוד תורה, אור לימוד התורה של בעליהן מאיר עליהן. מתי זוכות הן שאור זה יאיר בנשמתן? בשעה שמדליקות נרות שבת. זאת עת הרצון הגדולה שלהן. זוכות הן שמיד כשמדליקות נר שבת, נשמתן מקבלת את אור התורה של בעליהן".
כשבתו של המארח שמעה זאת פרצה היא בבכי. אביה, המארח, שמע את בתו בוכה ומיד קם משנתו וניגש להרגיעה. כל כך גדלה תדהמתם של **רבי חייא ורבי יוסי**, כשראו לפתע שגם המארח הצטרף לבתו ופרץ בבכי.
מיד הפסיקו את לימודם, ניגשו אליהם ושאלו: "מדוע אתם בוכים? ספרו נא לנו, יכולים אנוהו לעזור לכם".
ענה המארח וסיפר בקול בכי: "עשיתי טעות גדולה. יום אחד ראיתי בחור שקפץ ממקום גבוה ורץ לחלון בית הכנסת הסמוך. כששמעתי אותו עונה '**אמן**' בקול רם, הבנתי שכל רצונו בריצתו וקפיצתו אינו אלא לא להפסיד עניית '**אמן**'. התפעלתי ממנו מאד. כששוחחתי איתו התפעלתי גם מאישיותו, בהיותו עדין נפש ובעל מידות תרומיות. מרוב התפעלות החלטתי מיידית לשדך לו את בתי. השידוך עלה יפה ולפני חודשיים נשא הוא את בתי לאישה. לצערי הרב, אני ובתי התאכזבנו קשות כיון שהתברר לנו שהבחור הזה **בור ועתי הארץ** ואף אינו יודע לברך. בנוסף לכן מסרם הוא לישון בחדר אחד עם בתי הכלה".
לאחר שהות קלה המשיך המארח ואמר: "בתי ואני אוהבים מאד לשמוע תורה ולכן אוהבים אנוהו מאד גם תלמידי חכמים. כשבתי שמעה את לימודכם, בכתה היא מרוב צער על שלא

בס"ד "אין עוד מלבדו" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

**תיקון לאדם
שהתאבד בעמוד 4**

לכבוד הרב היקר שלום וברכה!
שאלה:

אני אמא לחמישה ילדים מקסימים. אני בטוחה שגם אני מקסימה בטיפולי המסור אליהם ולכל מה שהם צריכים. קשה לי. קשה לי מאד מאד. קשה לי מכך שהרבה פעמים הם טוענים שאני לא מספיק אוהבת אותם.

הרבה מאד פעמים הבהרתי להם: "אני עובדת גם בחוץ וגם בבית. כל היום שלי מתחיל ונגמר בהם. תמיד הם בראשי". אני בטוחה שרוב ככל האמהות כמוני כולן עושות ומשתדלות המון למען הילדים.

זה מצער ולפעמים מעליב מאד להבין שילד חושב שלא אוהבים אותו מספיק או שהוא לא מוערך מספיק.

הילדים הם הכל בשבילנו. הם פשוט החיים שלנו, אז למה הם חושבים כך? מה צריך לעשות כדי שיכירו באהבתנו אליהם? איך אפשר לשכנע אותם שאהבתנו אליהם היא גדולה מאד ואינו תלויה בשום תנאי?

באחת השבתות שוחחתי על כך עם בעלי ולצערי הרב דמעתי מכך שהילדים אינם משוכנעים שהם משוש חיינו. זה מתיש אותי. זה לוקח אותי אחורה. פשוט מתסכל.

לפעמים המחשבה הזאת משביתה אותי. אין לי חשק לנקות, לכבס, לבשל כשאני מבינים שכולי שלהם ולמענם.

אם יש לך דרך או כמה טיפים כדי להקל עלי, ואולי גם על אלפי אמהות המתוסכלות כמוני, אשמח מאד לקרוא ולקבל. ממני: אמא כאובה מאד.

תשובה:

אמא יקרה וחשובה!

א. כאבך הגדול זועק מתוך מכתבך המרגש. אני חושב שהטעות אצלך ולא אצל הילדים. כן! ממש כך.

ב. הילד אינו מובן מאליו ואף אינו מבין מאליו. הורים טובים חייבים לרדת לנפש הילד. אמא אוהבת אינה מתבטאת בכך שהיא מבשלת, אופה, מנקה, מטבחת, מכבסת.

אמא אוהבת מבהירה ומדגישה את האהבה!!!
אמא מעריכה מבהירה ומדגישה את הערכתה!!!

ג. אמא צריכה לומר לילד: "אני אוהבת אותך! אתה החיים שלי!" כל זמן שהיא אינה אומרת זאת, הילד לא יחוש באהבתה.

הכיבוס והגיהוץ והבישול אינם הוכחות לאהבת הילד. הוא לא מבין כך ולעולם לא יבין כך כיון שהיא מכבסת ומבשלת גם לעצמה וגם לאבא וגם לשאר בני הבית.

הילד מצפה למילת אהבה אישית!

הילד מצפה למילת הערכה אישית!

הוא גם מצפה לחיבוק חם ארוך וממושך!

ד. הוא יהיה מאושר ברגע שאמא תסיים שיחה טלפונית למענו! הוא יודע להבין ולהסיק: "אם אמא הפסיקה לשוחח עם אחותה כדי להגיש לי את ארוחת הצהריים, אז היא באמת אוהבת אותי יותר מאחותה".

זה יתן לו המון. זה גם יחזק את ביטחונו העצמי. הוא יחוש חשוב. זו לא גאוה להרגיש חשוב לאמא.

ה. הילדים אוהבים מאד את הוריהם. אנחנו המשענת שלהם. אנחנו הביטחון שלהם. הם מצפים שנשדר להם אהבה מינימום פי שניים ממה שהם אוהבים אותנו.

כשהילד רץ לזרועות אמו, הוא מצפה שהיא תהיה איתו ותקדיש לו את הדקות הקרובות. לו ואך ורק לו!! הוא לא מתחשב בכך שכרגע אמא מטגנת או מנקה ואולי אין לה אפשרות להתייחס מספיק.

מבחינתו זה לא יכול להיות. הוא רוצה ומבין שהיא תעזוב הכל ותתייחס רק אליו. כשהיא אינה עושה זאת, היא מפספסת בגדול.

גם אם באותה דקה היא עסוקה בטיגון השניצל שלו ולמענו, הוא מצפה שהיא תעזוב הכל, כולל הכל, ותתייחס רק אליו.

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
שלום בית, לזיווג, לפרנסה בריאות, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חייגו: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

ו. בנצ'י! תארגן את החדר ובוא לאכול ארוחת ערב". בנצ'י סידר את החדר והתיישב בצד השולחן. הוא מצפה לקבל מאמא כמה מילות הערכה על סידור החדר. אך אמא עסוקה בלחתוך עגבנייה לכבוד הארוחה. אמא כזאת אינה יכולה להתלונן על כך שהילד אינו מרגיש אהוב ומוערך. היא הגורמת לכך! רק היא! אמא נבונה מניחה לעגבנייה, נכנסת לחדר הילד, ומיד בכניסתה פולטת קריאת התפעלות: "וואו! איזה יופי! איזה סדר לתפארת! וכשחוזרת לפינת האוכל מחבקת ומנשקת את הילד וממשיכה ואומרת: "אתה פשוט מקסים! אתה ילד נפלא! נהנית לראות את הסדר שעשית בחדר".

עתה אשאלך, אמא כאובה: האם קיים סיכוי שלאחר התייחסות חמימה שכזאת, הילד ירגיש לא מוערך? או לא אהוב?

הוא אשר אמרנו: ההורים חייבים להדגיש ולהבהיר את הערכתם ואהבתם לילד! חייבים!

גם את, אמא יקרה ונפלאה, צריכה להבין: הילד לא יודע "שכל היום שלך מתחיל ונגמר בו", הוא גם לא יודע "שתמיד הוא בראשך". הוא זקוק לשמוע הערכה מפיך ולחוש אהבה מזרועותיך!!!
ז. להלך טיפים, חובה בכל בית ובכל אמא:

ילד שחוזר מיום לימודים ארוך, מצפה הוא לספר לאמא על דקות של שמחה ושל צער שעברו עליו בבית הספר.

לכן צריכה כל אמא להכין את עצמה לכך ולהקדיש רק לילד את חמש הדקות הראשונות מכניסתו לבית.

בדקות אלה נוכיח שאנחנו מצטערים בצערו, ושומחים בשמחתו ומתפעלים מהתפעלותו. זה כל כך מחבר ומעצים. חבל לפספס!

ה. קשר עין מוסיף ומעצים מאד את הילדים. הקפידו לומר לילד 'בוקר טוב' ו'לילה טוב' כשאת מסתכלת בעיניו והוא בעיניך. כשאת אומרת בוקר טוב תוך כדי צחצוח שיניים זה גם טוב, אך לא הכי טוב. המבט והחיך האימהי פועלים רבות בנפש הילד!

קשר עין מחבר מאד בין הבריות בכלל, ובין ההורים לילדים בפרט.

ט. תשומת לב מירבית. תוך כדי שאת מדיחה כלים נכנס הילד למטבח. כמה כח תתני לו אם מיד בכניסתו תפסיקי את הדחת הכלים, תנגבי את ידיך ותאמרי בקול רם: "אני חייבת לקבל קצת כח. חייבת לחבק אותך". הילד כל כך ישמח.

במשך ימים ארוכים הוא ירחיק ואף יספר לחבריו: "אמא שלי הפסיקה באמצע הדחת כלים כדי לחבק אותי. אני נותן לה כח".

לצערי הרב אני מכיר אמהות עם נכות רגשית. קשה להם לחבק או לנשק (אומללות!!!). כן! לצערי הרב קיימות הרבה אמהות כאלו. בנייה ובנותיהן של אמהות אלו קולטים זאת ולרוב משלימים עם מר גורלם. איני מתיימר לחנך אמא שסובלת מנכות כזאת, אך כן אמליץ בפניה להתעלות ולהתאמץ כדי להחמיא לילד שנכנס למטבח באמצע הדחת הכלים ולומר לו: "איזה יופי! כיף לראות אותך! אני נהנית בכל פעם שאני רואה אותך!"

זיכרו אמהות יקרות!

כל הילדים כולם, ללא יוצא מן הכלל, זקוקים לזה. הם מצפים לזה. הם נפגשים עם חברים שזכו לאמהות יותר לבביות המספרים להם על האהבה השופעת שהוריהם מרעיפים עליהם. הם שומעים זאת וליבם נצבט. "למה אני לא? למה אמא שלי לא מתייחסת אלי כך? במה אני פחות ממנו? למה לא אוהבים אותי כמוהו?"

מחשבות כאלו יש בכוחן להפוך ילד עדין לילד אלים. ילד חרוץ לילד עצלן. הסיכון גדול יותר בעיקר כשהילד מולם הוא שובב יותר מהם, או אינו חרוץ בלימודים כמוהם. הם עלולים להיגרר אחריו. הם יעשו כמעטיו בהכל מתוך תקווה שבהתנהגותם כמוהו יזכו גם הם לקבל חום ואהבה מהוריהם "הנכים".

טיפ נוסף חובה בכל בית: שירה וריקוד. תבחרי שעה המתאימה לך בכל יום לשיר ולרקוד עם הילדים. זה יכול להיות בצהריים או בערב. עשר דקות של שירה וריקוד במעגל משחרר ומחבר מאד. ישבת שלום ומבורך, ישועות מקיפות וכל טוב.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! "הללויה"!

שלוש ונחת

אמר הגאון רבי שניאור קוטלר זיע"א: אמרו רבותינו שהיצר הרע דומה לזבוב. מדוע? כיון שהזבוב נמשך ללכלוך וזוהמה, וכמוהו גם היצר הרע.

ועוד, שהזבוב מתביית על כל פצע פתוח ומוגלה, וכמוהו גם היצר הרע. מאתר הוא כל נקודת חולשה ותורפה, כל פצע ומכה, ומזהם אותם שבעתיים.

גם העובדה שלזבוב יש המון עדשות עיניים, דומה ליצר הרע שגם לו המון "עיניים", ועל אף המון "עיניים", אינו רואה אלא את הפצע, את הדם ואת המוגלה, ואינו רואה את האדם...

כמוהו, גם המספר לשון הרע. כאותו זבוב מתביית הוא על הפצע, על החיסרון, על השלילה, על המעשה הרע והמכוער. נובר הוא במוגלה ומעביר את הזוהמה. אין הוא רואה את האדם שמאחורי המעשה.

אילו היה רואה אותו, היזה משכיל להבין שהפצע זעיר כל כך ביחס לאדם העומד לפניו. כולו מלא תוכן, רגשות וטוהר, טוב לב ומידות אצילות. גם ואם יש פצע וחיסרון, סופם להירפא, ולהיעלם כלא היו. אבל הזבוב אינו רואה את התמונה כולה, מתמקד הוא בפצע.

על כן לובש הכהן הגדול מעיל ארוך, מראשו ועד רגליו, כליל תכלת, והתכלת דומה לרקיע, המשתרע מאופק לאופק, ללמדנו שיהיה המבט רחב וכולל, שנראה את התמונה בשלמותה, את האדם בכללותו, כמה טוב הוא, אנושי וחביב. אז ייעלם הפצע ועימו הלשון הרע.

זו הוראתו של התכלת שבמעיל, "שושנת יעקב צהלה ושמחה, בראותם יחד תכלת מרדכי". שושנת יעקב צהלה כי המתבונן בראיה רחבה וחיובית ומבחין בטוב הנמצא באחר, הרי זו הדרך להשכנת השלום!

מאורי התורה

מאירים את הפרשה!!!

"ואתה תצווה את בני ישראל".

ידוע שבפרשה זו לא הוזכר שמו של משה רבנו כלל, וכמה טעמים בדבר. והובא בספר "מגלה עמוקות" שאף על פי שלא הוזכר שמו של משה רבנו בפירוש בפרשה זו, מכל מקום הוא וגלגליו הוזכרו בדרך רמז.

כיצד? הפרשה הקודמת, פרשת "תרומה", הסתיימה במילה "נחשת", וסמוכה לה מיד המילה "ואתה" שבה מתחילה פרשת "תצווה".

והובא בספרים הקדושים שמשם רבנו הוא גלגול של נח, וכן של שת שהיה בנו של אדם הראשון. וזה שרמזה התורה במילה "נחשת" אותיות נח - שת. ואתה תצווה.

כלומר הגלגולים של משה זה נח, שת ואתה.

ובספר "תורת משה" לרבנו החתם סופר כתב: הנה בספר שופטים פרק י"ח נאמר: "ויקמו בני דן את הפסל, ויהונתן בן גרשום בן מנשה הוא ובניו היו כהנים לשבט הדני". פסוק זה מדבר על עבודה זרה שעשו שזהו "פסל מיכה". ומה שהוזכר יהונתן בן גרשום בן מנשה הכוונה למשה רבנו. וכך פירש"י שמפני כבודו של משה כתב אות נוי"ן לשנות את שמו. אמנם החתם סופר פירש כך: משה רבנו היה גלגול של שת, הבל ונח. ונקרא שמו משה דווקא, כיוון שבימי נח עבדו עבודה זרה, ועל ידי שהוריד משה את התורה לישראל ופרסם שמו של הקדוש ברוך הוא בעולם, תיקן הוא בזה את הפגם שנעשה בימי נח לכן נקרא שמו מש"ה דווקא, שהוא ר"ת של משה, שת, הבל, ולא נח כי תיקן החטא שהיה בימיו. אבל בזמן יהונתן, נכדו של משה, שחזרו לעבוד עבודה זרה, כביכול חזר אותו פגם וקלקול, לכן נכתב שמו של משה - מנש"ה ר"ת: משה, נח, שת, הבל.

(על פי "נפלאות מתורתך" רבי ראובן אדרי שליט"א)

"השומע או קורא ממעשי הגדולים והנהגותיהם, הגם כי גבה זרם מדרכיו ואינו במדרגתם כלל, ירגיש בנפשו כי היא מתקדשת מטומאתה ונטהרת מחלאתה, וכי היא הולכת ומתקרבת למקור האמת, הוא הבורא ברוך הוא"!
(תורת המוסר)

סיפור עונג שבת לשולחן השבת

"ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד" - הלוקח בנו בעודו זך ומניחו באוהלה של תורה, לעשותו 'כתית למאור', יזכה שיעלה הוא נר תמיד לדורות הבאים אחריו!!

שטיח רך, תמונות ממוסגרות ואגרטל קריסטל על שולחן מגולף, קידמו את פניהם של הילד הקטן ושל אביו. החדר עוצב בטוב טעם, פאר והדר בלטו בו בכל פינה. נוסף על רהיטי הנוי מילאו את השטח גם מדפי ספרים רבים. החדר העיד על בעליו, בעליו שזכו לתורה וגדולה במקום אחד. הגאון רבי זלמן חסיד, אשר התגורר בבית המפואר, בנה מכספו גם בית מדרש גדול ויפהפה בפרנקפורט ואף זכה לעמוד בראש אותה הישיבה אשר למדה במבנה המפואר ברוחה. הגאון רבי זלמן חסיד הרביץ תורה בבחורים הכישרוניים והגאונים, אשר למדו ביישוב הדעת וברוב טובה והתפרסמו בהתמדתם המופלגת. כל תלמיד אשר אהבת התורה פיעמה בקרבו שאף להתקבל לישיבה, אך מתוך מאות נבחרים בכל שנה ושנה לא נבחרו אלא רק עילויים בודדים.

באותו יום של מבחנים הגיעו גם רבה הגאון של העיר פרנקפורט, הלא הוא רבי שמואל סופר, ובנו הקטן מוישילה. שש שנים בסך הכל מלאו לילדון, אך בשל גאונותו וגדלותו בתורה לא רצה אביו לעכבו מלגדול בהתאם לרמתו האישית ולכן מצא לנכון להביאו לבחינה אצל הגאון רבי זלמן חסיד. לא דבר קל הוא לתאר את המעמד יוצא הדופן בעת המבחן שנערך שם, ואף קצרה היריעה מלהרחיב על התדהמה ששיתקה את הגאון רבי זלמן חסיד לרגע, כאשר ראה לנגד עיניו ילד קטן אשר אפילו תלמידי חכמים מבוגרים רחוקים מהשגותיו!! רק נציין, שבסוף אותה שעת התפעלות נטל הגאון רבי זלמן חסיד את ידו של הילד ולקחו בהתרגשות אל היכל הלימוד בישיבתו.

הלומדים החריפים ששהו בהיכל באותה שעה לא הרימו עיניהם אף לרגע מן הגמרא. רק משהסתיים ה"סדר" נוכחו לראות מחזה בלתי שגרתי בעליל, בהיכל הישיבה יושב ילד בן שש שנים! ראשו רכון מעל הגמרא, והוא לומד כאחד הבחורים! "האם הגיע הילד אל הישיבה בטעות במקום ל"חיידר"? תהו הבחורים בלבם. אך לא ארכו הימים, ותמיהתם של הבחורים באה אל פתרונה...

חלפו ימים רצופי לימוד, חודשים של יגיעת התורה. בני הישיבה אחזו בדפיהם האחרונים של מסכת "ביצה" שנלמדה בעיון רב, "יום הסיום" התקרב. ה"סיומים" בישיבה, שמים יצא לפניהם כאירועים מיוחדים ביותר. ב"יום הסיום" הייתה הישיבה לובשת חג, השולחנות נערכו כיד המלך, ואורחים רמי מעלה הוזמנו לפאר את המעמד. עיקר העיקרים של כל סיום היה ה"הדרן". אותו הדרן, שנאמר בסוף כל מסכת, היה מוקד לניחושים ומושא לציפיות בקרב כל התלמידים. בעת הסעודה היה ראש הישיבה בוחר תלמיד מצטיין והלה היה נושא ברמה דרשת סיום למסכת. נקל לשער את המתח והציפייה שאפפו את כולם לקראת היום הגדול, בימים שלפני ה"סיום" היו התלמידים עסוקים עד למעלה ראש בשינון וביגיעה. הרי איש לא ידע מי ייבחר לנאום את דרשת הסיום. וכולם רצו להיות מוכנים במידה שייפול הכבוד בחלקם...

באולם הגדול, שלבש מחוללות לכבוד האירוע, ישבו התלמידים עם צדיקים מפורסמים. דריכות הורגשה באוויר, מי ייבחר להדרן? והנה הילד חס, ראש הישיבה נעמד במקומו, מעביר עיניו מתלמיד לתלמיד. את הדממה אפשר היה למשש, רק הלבבות שפעמו בחוזקה הפרו אותה. ואז נשמע קולו של הגאון רבי זלמן חסיד: "קום מוישילה, תלמידי חביבי, והשמיענו מה חידשת בתורה!"

מוישילה כבר בן שבע, לחייו האדימו ושיוו לו מראה מאיר ומיוחד. הוא קם ביראת כבוד, רק ראשו מציץ מעל השולחן. האורחים התקשו להאמין, עד עתה לא הבחינו כלל בילד שיושב ביניהם, עכשיו, משראוהו השתוממו עוד יותר, הוא?! האם בו בחר ראש הישיבה?! ולא ידעו כי ההפתעה הגדולה עוד לפניהם, מוישילה פתח את פיו בלחשיה מבווישת, אך מרגע לרגע גבר קולו והלך, הנוכחים עצרו את נשימתם עד לסוף דבריו. לתדהמתם השמיע הילד דרשה מתוקה מדבש, נדירה בהחיותה ומיוחדת בעמקותה. כשהתיישב, לא ההין איש להפר את הדממה המתפעלת, כולם קלטו איזה שתיל רך ויקר מצוי ביניהם. אותו שתיל מופלא מוישילה סופר, הלא הוא "החתם סופר", שמתורתו אנו דולים ומפירותיו המתוקים נהנים כל הדורות אחריו!

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

עדות מפורשת!!!

באתי בשורות אלו להעיד אודות "שמן המרפא", שרבים מאחינו ואחיותינו, עם ישראל הנפלא, השתמשו בשמן זה לריפוי ממחלות ואף ממחלות קשות, וברוך ה' זכו וראו ניסים גלויים של רפואה.

לא רק חולים שבגוף נרפאו אלא אף חולים שלקו בנפשם וסבלו במשך שנים מלחצים נפשיים קשים, גם הם זכו לרפואה שלימה ונרפאו לחלוטין.

ידוע לי שהשמן הוא שמן זית נקי לחלוטין, ללא שום תערובת, והברכה שהוכנסה בו היא שפועלת ישועות רבות.

ברכת

"והסירותי מחלה מקרבך" !!

הרב משה יזדי

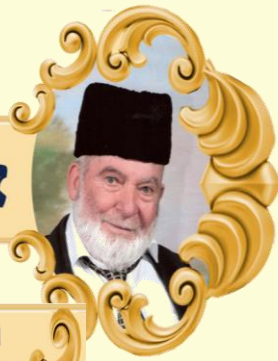
מוסדות "עמודי-השלום".

המשתמש בשמן ולא יתרפא (חלילה) כספו יוחזר לאלתו !!

רכישת בקבוקון שמן בסך 500 ₪ בפרטים דלקמן:

הרב משה בבאי - 052-505-4567.

צדיק וישר הוא !!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

"אני למדתי עם מור אביך זלה"ה אצל מולא יהושע עמרם זיע"א בהיותנו ילדים, בהראת שבאפגניסטאן". אמר לי יהודי יקר שפגשתי בחוג בית בתל אביב.

כדרכי בקודש מרבה אני לברר ולדלות כל פרט אודות חייו של מור אבינו זלה"ה, ולכן שאלתי אותו: "אתה יכול לספר לי בבקשה קצת על ילדותו של אבא שלי?"

"בוודאי" ענה לי הלה והוסיף: "אבא שלך היה רחמן גדול. תמיד הוא דאג לילדים החלשים. תמיד היה מגן עליהם מפני התלמידים החזקים".

לאחר שהות קצרה הוסיף הוא ואמר: "אספר לך עובדה שצרובה בראשי עד היום. בהיותנו ילדים היינו נענשים לפעמים בעונש 'הפלאקה', בו חולצים את הנעליים והגרביים של הילד ומכים אותו עם מקל בכפות רגליו. היו ימים בהם המורה היה עיף מדי והעדיף למנות את אחד הבחורים מהכיתות הגבוהות, שהוא יכה את הילד במקומו. אחד הבחורים שהתרברב ממשרה 'מפוקפקת' זאת, היה מכה את הילדים קצת חזק. מור אביך ע"ה ניגש אליו ואמר לו: "מינו אותך להכות, לא ביקשו ממך להכות חזק. כדאי שתזכור, ה' יתברך מתנהג עם כל אדם מידה כנגד מידה ולפעמים נגזר על האדם שצריך להכות אותו. אם אתה תכה חזק אז גם מהשמים יכו אותך חזק, אך אם אתה תכה חלש, אזי גם כשנגזר להכות אותך יכו אותך חלש".

כיון שמור אביך זלה"ה היה תלמיד מצטיין, התקבלו דבריו על ליבו של הבחור והפסיק הוא להכות חזק.

זאת ועוד: כשהחליט הרב שאחד התלמידים צריך להיענש ב'פלאקה', מיד היה קם מור אביך זלה"ה ממקומו ומנסה לפייס את הרב באומרו: "אנא ואנא! תסלח לו הפעם! הוא לא יעשה זאת שוב", ומיד היה רומז לתלמיד לבקש את סליחתו של הרב. הרבה מאד פעמים הצליח הוא לבטל את עונש 'הפלאקה' שביקש הרב לתת לתלמיד".

תנצב"ה וזכותו תגן עלינו אמן. [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

אחים יקרים ואהובים !!

זיכרו!

איסור שמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר !! והנזהר בכך תבוא עליו ברכה טובה וכל טוב.

צבתיים אמיתיים

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "אתה בן אדם..."

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 16:46 [17:06]	ירושלים: 08:33	ירושלים: 12:23	ירושלים: 18:00	ירושלים: 18:39
תל אביב: 17:02	תל אביב: 8:35	תל אביב: 12:25	תל אביב: 18:01	תל אביב: 18:36
חיפה: 16:54	חיפה: 8:34	חיפה: 12:24	חיפה: 18:00	חיפה: 18:37
אילת: 16:56	אילת: 8:32	אילת: 12:24	אילת: 18:03	אילת: 18:38
באר שבע: 17:05	באר שבע: 8:34	באר שבע: 12:25	באר שבע: 18:02	באר שבע: 18:40

'טיב יומי' שחבל לבסבס !!

שילחו במסרונן את המילה "הצטרפות" לנייד:

052-8-90-80-65

ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנה

מפי הרב משה יזדי שליט"א